

نَجْفُ وَ پَرِيزَادَ دَاستَانِي

عاشقِ ادبیاتی

علیرضا ذیحق

نجف و پریزاد داستانی

عاشق ادبیاتی

ائشیدیب یازان : علیرضا ذیحق

الکترونیکی نویسه : 1393

alirezazihagh@gmail.com

نجف داستانی

علیرضا ذیحق

اشیت گین ایکی تاجیردن کی بیری ایصفهاندادیر بیری بنهبهاندا. ایصفهانلا بنهبهانئن آراسیندا بیر «الخاچ چیمه‌نى» وار کی، تاجیرلرین دوشرگه يشیدير. تاجیرلر اوّردا دوشوب دینجه‌لرلر. ایصفهان تاجیرىنین آدئ محمد سووداگردى و بنهبهانلى تاجیرين آدئ احمد سووداگر. اوّنلار هر ایکىسى اوّز شەھرلریندن مال— ماتاح توتوب تىجارت اوچۇن سفره چىخىپ لار. الخاچ چیمه‌نىندە بونلار بير— بىرلرینه راست گلېب محمد تاجیرين اوّد. اوچاقى آشپازخاناسى حاضىر اوّلدوغونا گۈرە احمد سووداگرى اوّز چادىرئنا دعومت ائدير. دئىيىر: «سېزىن ھله خۆرد— خۇرەيىز حاضىر اوّلانا جان، بويىرۇن بىزە قوناق اوّلون، آداملارىنىز داها بىللە!» يىڭىك، ایچمك، وحدت، صۇحبىت، كىتىفيت؛ هر ایکى تاجير چكىلىپ لر بير طرفه مشغول اوّلدولار صۇحبىتە. يۈكلىرىندەن، وارلارىندان و هارا گىتىدىكلىرىندەن سۈز آچىپ اوّرك سېرلرینى دە گىزىلەدە بىلمەدىلر. بىرلەندىن خبر آئىر كى بو قىدر مال، دۇولت و ثروتنىن اوّلوب كى بىرزا ددان كورلوق چكەسەن؟! محمد سووداگر باشىئىنى

آشاغى ساڭىب دئىير: «ثروت طرفيندن يۇخ آمما...» احمد سۇۋاداگر سوروشدو: «آماسى ندير؟»

دئىي: «آماسى بوردادىئر كى، مندىن سۇنرا يۇردو مدا چىراق ياندئiran يۇخدور.» احمد سۇۋاداگر بۇ سۇزىن تو قولوب اوز دۇنده ردى كى من ده سىنىن تايىنام بىر نىچە گۈن بىر يىشىدە قالدىقدان سۇنرا، مال- ماتاح لارىنى بىر- بىرلىرىن عوض ائدبى دىنلىر: «سىنىن كى ايصفەھانلىق دى منىم كى بىنېھانلىق، تەحىيل - تعويض ائدبى حساب كىتابىيەمىزى يىتىرك كى بو او زونلو يۇلدا كىسىم مىزىدە قالسىن.» احمد تاجىر اىلە محمد سۇۋاداگر خلوتىدە اىلەشىپ دئىيىب - دانىشماقدادىلار كى، مۇولاي مۇتقىن درویش لباستىدا حاضىر اولور. پىشخىدمىت دن اىستەتىر كى، تاجىر باشى لارا خبر گۇزرىسىن كى بابا درویش اونلار ئۇرمك اىستەتىر. پىشخىدمىت تاجىرلەرن ايجازە آتىپ بابادرۇيىش گىرىر چادىرا و درویش لر اونون ائتحىرامىئىنا آياغا قالخىب گۇرۇرلار كى، بىر عرب دىر او زۇندان سور فغان ائتىلەتىر. بو درویشى ايندى يەجن گۇرمەدىكالرىبە گۇرە، تعجۇبە دالىپ بويور- بو تۈر دئىيىب يۇخارى باشا آلدىلار. محمد سۇۋاداگر دئىي: «بابا درویش بىزىم اوچۇن امرىنىز اولسىن! نە اىستەرسەن بويور پىشكىشىن اولسىن!»

بابادرۇيىش دئىي: «بىزىم مۇرشىدىمiz سىزىن اوچۇن بىر تۆححفە گۇنده رىب.» الىنى آتىپ جىيىنە بىھىشت آلمالار ئىندان بىرىنى چىخاردىپ وئىر تاجىرلە و «بو آلمانى يارى دان بۇلۇپ هر ايکى نىز اوز حلالار ئىلا مىئىل اىستەنiz آللە تاعالا سىزە اوپلايد كرامت ائلەر» دئىيە هر ايكسى نىن گۇزۇندان قىتىپ اولدو. تاجىرلە سانكى يۇخودا ايدىلر بىردىن آيىلدىلار. آتىلەمامىش دان آلمانى بۇلدۇلر. آلمانى بۇلدۇكده قىزازمىش قىرمىزى طرفى دوشۇدۇ احمد سۇۋاداگرە و سارئ نىسبەت طرفى دوشۇدۇ محمد سۇۋاداگرە. خالىق عالمىن كرم درىاسى جوشما گالىپ احمد سۇۋاداگرە بىر قىز

وئردى محمد سۇۋاداگر بىر اوغلان. محمد سۇۋاداگر ائل - تاييفاسىئىنى يىئىغىب باشىئىنا اوغلونا بىر آد اىستير سەچسىن. ائل تاييفا دىدى: «بۇ اوشقاق چۈن بىھىشت آلماسىندان خلق اولوب آدى چىكىر او يىئەرە كى نجف پادشاھىئىنا عىبارتدى. آدى اولسون نجف!»

ائشىت او طرفدن كى، احمد سۇۋاداگردا بۇتۇن قۇزەم - اقريياسىئىنى يىئىغىب دۇۋەرسىنە اىستير قىزىئىنا آد قۇيىسون. قىزىئىن بىر دايەسى وار ايدى گۆنش آدىنىدا. او دىدى: «چۈن بۇ بىھىشت آلماسىندان خلق اولوب ذاتى چىكىر پرىزادا. آدىن قۇيىسون پرىزاد». نجفالە پرىزاد بىر- بىریندىن خېرسىز هەرسى بىر اۆزگە يۇرددادا، مشغۇل اولدولار مكتبه- درسە وزامان اونلار ئەچاتدىئىر حددى تكلىفە!

ائشىت كىمدىن؟ محمد سۇۋاداگردىن كى، ياواش- ياواش عۇرمۇ یىشتىرىرى باشا. اىستير دار-ى دۆنیانى وىدا اتتىسىن. آدام گۈندەربر نجفىن دالىيىشىنا كى ايندى اوں سككىز ياشىنىدادى. اوغلۇ نجف سلام وئرىپ دىئىر «أتاجان امرىن نە دىر». آتاسى دىئىر: «اوغلۇ سنه وھىتىيم وار. من بىر كىشى نىن سۆز وئرىپ سۆز آلماشىم. او دا سىنىن عىمىن دىر. آدى احمد سۇۋاداگر اۆزۈ دە بىھەمان شەھرىنده. اوۇن بىر قىزى ئەر وار سىنىن عىمى قىزىئىن. اوغلۇ سنى يۇخارىئىدا آللەھا، آشاغىدا توپلادىئىتم زىنگىن بىر ثروتە تاپشىرىرام. عىمى قىزىئىن آئىب منى سەھىنلىرىمەلى سىن. اگر اىستەيە سەن اوۇن آلمایاسان او دۆنیا يە گلدىيىكە منىم يانىشما اۆزۈ قارا گلهرسن!» نجف آتاسىئىنا سۆز وئرىپ باش اوستە دىئىر كەن محمد سۇۋاداگر دە دۆنیادان كۈچدۇ.

احمد سۇۋاداگر دە بۇ طرفدن همن حال- قضىيەنى باشقا بىر تەھر قىزىئىنا آنلادىئى كى، سىنى اىصفەندا بىر عىمى اوغلۇن وار نجف آدىنىدا. سەن اونونكوسان. او دا سىنىن كى. مبادا- مبادا آئىرى بىرىسىنە گىنەسەن!

ماجرا نه اولاجاق؟ اتشيدك ايصفهانين تاجيرلريندن كى، شهرин بئيپوك تاجيرباشىسى محمد اولدوتكدن سۇنرا بئيپوك سۆز قالىپ لار. نىچە دېيەرلر بىر آدامىن اۆزۈنە مىن آدام چۈرك يىشىھەر. محمد سۇوداگرىن واختىزىز دۇنىدادان گىتمەسى چۈخلارىن پېيشان اندىب باشى پۇزوق قالىپ لار. توپلانىش قرارا گلىرلر كى، محمد سۇوداگىر گىتسە دە اوغلۇ نجف يىشىندا دىرسىز. ساوااد دىسەن وارىدىء، كمال- ادب دىسەن بىزدىن آرتىق دىئ و ثروت دە كى ماشاالله زىكىنلىشى سائىن- حىسابا گلمز. اۆز اىچىلرىندا اوونو آغ ساققال قرار وئىرلر. نجفى چاغىرئىلار مجلىسە و تاجيرلر، نىت و مقصىدلرىنى آنلاداركىن نجف قبول ائلەمیر. دەشىرلر: «آغ ساققال ئىق اينسانىن ياشىتىن بئيپوك- كىچىكلىشىنە دەشىل! معريفت و باشارىق آتىرى بىر شىدىر. بىزلىرسنى اۆزۈمۈزە تاجيرباشى سەچمىشىك و سەنین امرىندا تىك!»

گۈن او گۈندۈ تاجيرلر مال- ماتاح توتورلار گىدەلر بىھبانا. نجف، آتاسىئىتىن اۆز دستخطى ايلە يازدىغى وھىيت نامەنى دە گۇتسۇرۇب بىھبانا سارئ يۈلە دۆشورلى. چۈخ گىندىب آز گىنەندىن سۇنرا چاتىزىلار بىھبانا. چۈن تاجيرلر وارىد ايدىلر، هەرسى اۆز مۇشتىرىسىن تاپىش يىپوك - يىپ لاڑىنى كاروانلاردان يىشىدىرىپىن ساتماغا باشلايىشىلار. اۆز دۇلاندىزىلار نجفە كى به سن ساتمايا جاقسان؟ دەندى: «من اۆز باشىنا بىر ايش گۇرمەرم. احمد آدىئى بىر عەميم وار بوردا منىم. اىستىرم اوونون الى نن اولسون! عەميم احمد سۇوداگرىن ائسوينى تانىمادىغىمما گۇرە كىم بلدى منه يۈل گۇستىرىسىن». تاجيرلر «تاجيرباشى ساغ اولسون» دەنەيە اىكى نفرى سەچىپ احمدە بلدچى اىتدىلر.

احمد سۇوداگرىن متزىليلەنەن چاتىدۇقدا، پىشخىدمەت گىلدى قاپىئىا. سلام، علئىك السلام. اۆزۈنۈ تانىتىدىزىب وارىد اولدۇ اىچىرى يە. آتاسىئىتىن «دستخط» يىن عەمىسىنە تقدىم ائدرىكىن عەمىسى نجفى باسىدى باغرىنىــ «اوغۇل كىفەن نىچەدى». 5

هاردان گلیب سن، هارایا گندیرسن» - دئیه آتاسیندان سوژوشدو. نجف باشینی^۱
سالدئ آشاغی کی، باشین ساغ اولسون آتم رحمته گئتدی.

او کی، آنلايان آدام دئ آداما ديلدارلیق و تره. احمد سوژوداگر اوز
دولاندیئردی: «اوغول صبرین اولسون. هر کس اوز نؤوبه سینده گئتمه لی دی. آتان
گئتسه ده من کی گئتمه میشم. من ده سنه آتایام. اوره یینی هنج داری خدیئر ما». دئیه
ایچمک، وحدت، صوّحبت سونرا - «اوغول ماتاھین هاردادی؟» - دئیه
کاروانسaranانین آدرئسین آئیب قوززاندی کی، سن ایلش من ساتیب گله رم. احمد
سوژوداگر نجفین مال - ماتاھین ساتیب پوللارینی قایتار دئ و چیخدی بازارا کی،
قۇناق ئیق اوچۇن تداروک گۈرسۈن.»

ائشیت کیمدن قیزدان کی، عیارت دی پریزاددان. دایهن بېرلىکدە ایچرى
گىردىکدە گۈردو قۇناق وار. پریزاد پنجرەدن باخديقدا گۈردو بىر جاوان. جاوان
دئیشىرمە! نه اینکى اومباسى باتىق، قۇلاغى ياتىق. سانكى یوسىفى كىغان دى؟
آللاه باجادان سالىپ. قیز بىر گۈيىلدن مين گۈيىلە وورولدو جاوانا. قیز موقىد
ایدى، اوز دولاندیئردی دایه يە: «دایه قوربانىن كسىللم، گىندىك بىر قۇناغا خوش
گىلدىن ائله يىك.» دایه دئى: «عجلە نەدير گىندرىك دا.» قیز باخدى گۈردو سن
اوەلسن دایه نىن گئتمە يە هنج خىالى یۈخىدو. گۈرك قیز دایه يە نە دئیشىر:

دولانىم باشىشنا دايىه	يۇلا دۆش باشلا گىنده لىم
گونش اوزۇن بىزەر آيدى	يۇلا دۆش باشلا گىنده لىم
كىزىزم اولما باغرى داش	گل منىلە سن اول يۈلداش
سن خانىئىم اول من قاراواش	يۇلا دۆش باشلا گىنده لىم

دایه گۇردو قىئز ائلە قىئازىب پولاد تكىن، اىستير آغلاسىن: «گۈزەللىر آغلارسا يىئدىي اىيل نه گۈيدن ياغار نه يىشدن بىتەر! سىن دئىھەن اوْلسون.» - دئىھەن اىچرى گىرمە يە حاضىرلاشاركەن گۇرك سۈزۈن قالانىئىن پېرىزاد نە جۆر قورتارىئە:

عاشىقلىر مطلبە يىشىسىن سىتىرا غىب آرادان اىتىسىن
پېرىزاد يۈسىفە چاتىسىن يۈلا دۆش باشلا گىندەلىم

پېرىزادلا دایه ياواش - ياواش گلىرلر نجفى گۇرمە يە و نجف دە دالىب دى ئاوزاق خىال لارا. و وطن گۈزۈنن اۇنۇنندن كىچىركەن آرزو ائدىر كى، كاش ددهم ساغ اوْلايدى. قىئز اىچ رى گىريب سلام و تىرەركن اۇزۇنۇ ايتىرىپ چادىرا باشىنىدان سىتىرلەندى. نجف باشىنى قوغرا يىب سلام آلدەقىدا گۇردو ائى داد - بىداد ائلە بىل بولود چكىلىدى آى طۆلۈ ائتدى. «بىر بىلە دە گۈزەل اوْلار! كاش نۇلايدى، نۇلايدى بۆ عمى قىئىئىم اوْلايدى.» دئىھە قىز نارئىن - نارئىن صوّحبت ائدرىكەن خۇش گىلدىن دئىيىب انشىيە چىيىخدى. احمد سۇوداگەر بازاردان گلىب گىچەنلى ضىيافەت و تىرەركن اوْغلانلا قىز بىر - بىرلىرىنى تىكرار گۇرەركن عمى اوْغلو - عمى قىئىئى اوْلدوقلارئىنى آنلايدىلار. قىئز، گۈنۈ اوْ گۈنۈن مدرسهنى تعطىل ائدىب اوْتۇردو ائسوەدە. آخر ئالچاق يىش يۇمشاق بىلە يىتمەن كىيم كىچىر آخى! هر ايکى سىۋىدىلى مشغۇل اوْلدولار صوّحبتە آخشاما قىدەر. قدىملىر رسم اىدى، هر ايکى جاوان ھم قىئز، ھم اوْغلان صوّحبت لە شىرىدىلر. گۈنۈللىرى بىر - بىرلىرىنى توتسايدى آل - و تىر ائدەردىلر. تو تماسايدى دئىھەردىلر آل - و تىريمىز اوْلمادى، بىتىمەدىك. ايندى كى زامان كىمى دئىيىلدى كى، اوْزاقدان - اوْزاغا دئىھە سن فىلان كىس دن اوْتۇر اوْلۇرم. آلاسان آپاراسان زىمەت دۆشەسەن. اصلى - فرعىنە يىشىشىمە يە سەن هېچ! بىر - بىرلىرىنى سوتۇنە - ذاتىنا بلد اوْلمادان ائوطن مزدىلر هېچ!

گونلرين بيرى احمد سووداگر اوز دولاندىرىدى اوغلانا كى، عمى قىزىن دان خوشون گلدى! نجف باشىنى سالدى آشاغى كى «پريزاد كۇنلۇمۇن سولطانى دىئر و آتامىن وصىتى كى اوزلار اشولەنم». آمما قالدى كى، عمى سينه نه جوڭ دئىنه اونسو ايصفهانا آپاراجاڭام. سۋوگىسى پريزادلا دولاشاركىن اوڭك سۈزلىرىنى بىلە آنلاتدى: ائتىوانى صفالى، نقاشى تزه آيتىبند اوتاقدا گرک يارگىزه لومولار تېتىزه هرزاد خۇشمزمە آلماسى ھەتىۋاسى نار ايصفهاندا قىز بوردا آغلادى. گۈرددۇ سۋوگى اوغرۇنا وطن دن آيرىلمايدى. عمى اوغلوسونا بىلە دىئى:

عىشقىن سىمندىنى مىنib چاپارسان سىئىق - سققت گۇئىزىللىرى ياتپارسان گىندر اولسان پريزادى آپار سن يىتىشسىن عىشقىنە بىز شىرین جان دا ايندى گۈرەك نجف نه دىشىر: حۆسەنون ملاحتىنندن نه جوڭ دۇيىم توتابام دستىنندن بوغوم به بوغوم نجف دىئىر بىزلىر اولاق قول- بويتون گىندهك كامى دىلىن آل ايصفهاندا هر ايكى سۋوگى سۈزلىرىنى تاماما يىتىرىرلر. گونلر دولاشاركىن گون او گون دىشىل، زامان او زامان دىشىل. اشىتىتىكىلىن كيمدن ايصفهان تاجىرلىرىنندن كى يىئنە مال- ماتاح توتوب لار بىلەن شەھىنە. باش نجفىن، باش ايصفهان تاجىرلىرىنەن. تاجىرلىر نجفە بىلە دىشىرلر: «آ نجف، بو قىدەر قۇنالقىق اولماز! آتان دۆنیادان گىنديسىدە ائل - تايىفا، آنا- باجىن يۈلۈنۈ گۈزەتلەتىر. يىئىغىش تۈپلان كى بودە بىز ايلە گىندك.»

نجف حال- قضىيەنى احمد سووداگرە دانىشىپ او ايصفهان تاجىرلىرىنى يىئىغىر باشىنا كى، منىم دارى دۆنیادا تكجه بىر قىزىئىم وئار اوغا دا گرک تۈزى ئىللەتىم. نجف دە ايصفهاندا اۇزۇنە تۈزى ئىللەر اۇزۇ بىلەر، ائلەمزر دە اۇزۇ بىلەر. ايصفهان

تاجيرلرى بىر طرفە صەپ چكىرلىرى؛ بىنېھان تاجيرلرى بىر طرفە و بۇئىۆك بىر توپى دۆزىپۇن توپولور. شىنىك و چالىپ - چاغىر مالار سۇزنا يېشقىدىكىدە هەمن گۈزندە كى، اىستىرلەر ھىزادە ئورسونلار كاروانلارا دۆشىسۇنلر يۈولا. قىيىز كجاوهەدن كى باخدى ئۆزىردىن بۇتۇن دۇست، دايىھە، كىيىز و تانىيىش ھامىسىنىدا ئايرىئىلەر.

وطن ياخشى دىئ كۈينك كاتان ياخشى دىئ

قۆربىت گۈلەستان اولسا يىننە وطن ياخشى دىئ

قىيىز باخدى ئىسن اوْلمە ئىسىن دۇست، قۇزەم، رفيق، كىيىز، دايىھە ھامىسى ئاڭلايىئىر. آمما ائشىت كىيمدن نجف دن. نجف دە چكىلەپ بىر سەمتە اىپك دىسمەل ئىنلە حزىن - حزىن آڭلايىئىر و اۆز - اۆزۈتىلە بىلە دانىشىشىر: «كاش نۇلایىدى ئەنمىم آتا دا ساڭ اولايىدى. ياپىشايدى سەۋىگى لىيمىن ئىنلەن قۇيىاتىدى كجاوهە يە! سىنى ياناسان فلك منى ياندىرىدىن!»

قىيىزىن گۈزۈ ساتاشدى نجفە. گۈرددۇ او دا آڭلايىئىر. دىئى: «عمى اوغلو من اوْلۇم آڭلاما! من وطن دن آيرىئىلەم، سىن نىيە آڭلايىئىرسان؟» گۈزلىرىنده نازىن - نازىن ياش سۆزە - سۆزە ياسىمن زۆلەلرەن دىن بىر تىلل آيىرىپ باغرىئىنا باسارتىن نازىن قىيىز بىلە سوئىلە ئىير:

نجف داستانی (۲)

علیرضا ذیحق

کەچمیش بولۇمۇن خۇلا صەسى:

ايىصفەنانلىقى محمد سۈزۈدەگىر و بىئەھانلىقى احمد سۈزۈدەگىر بىر دروزىشىن
 ئىينىن آلدەتىقلارى ئالمانىيەكى بولۇپ هەر پاراسىنىڭ اوز قادىنلارى ايلە
 بېتىپىلر. محمد سۈزۈدەگىرى نجف آدىندا اوغلو، احمد سۈزۈدەگىرىن پەزىزاد
 آدىندا قىزىئى اولىرى. محمد سۈزۈدەگىر اوْلۇم حاڭىندا اوغلو نجفە وصىيت
 ئىدىر بىتىشىك كىسمە آداخلىقىسى پەزىزادى ئاسىئىن. نجف، آناسى رحمتە
 گىلنەن سۇنرا، گىندىر بىئەھانى عمىسى احمدى تاپىر و پەزىزادى آڭىز. تۈرى
 دۆئپۈنەن سۇنرا يىستىپىلر گىلسىنلىرى ايىصفەنا؛ پەزىزاد وطنىن آتىپىلاندا
 اوزەتىي دردە گلىير؛ گۇئىتۈرۈر ساز - سۈزلەن بۇ آتىپىتىق دردېنى بىيان اتىسىن.
 ايندى دە داستانىشىن قالانى:

قىئى بىلە سوئىلەتىر:

خالىق بىلە يازدى ئيازىمۇ منىم	آنا گىندهر اوْلدوم قۆربىت ائللەرە
كىيم لر چىكەر عىشۇھ نازىمۇ منىم	آتام يۇخ، آنام يۇخ قۆربىت ائللەرە
تۈكۈن آل لارىزى قارا باغانلىپىن	قاراواشلار سىزىدە قارا باغانلىپىن
گۈزلى يىوردو مون عالىمۇ منىم	ھەردىن دە بىر يادە سالىئن آغانلىپىن
چاتدىرىدىن آرزو ما ايلاھى سن دە	گۈزلى سائىپلار اوزە رۆبىنە
سۋەھەرلر اىكىيەتلىر يارىمۇ منىم	اولماياتىدەم خان نجفە شەرمىنە
كجاوه يىواش - يىواش يىوللاشىر و گۆنüş آدلۇ دايەنى دە وئرىپىلر پەزىزادىن	يائىئىجا. قدىم رسم ايدى كىنiz - دايە اولاردى ئازانىنلىرى يانىئىدا. بىئەھاندان كۈچچوب

ایصفهانا طرف اوْز قۇیوبلار. آز گلیب چۈخ گىنديب آشىئر مalar ئ كىچىرلىر و ئىتنىش - يۇخوش لار ئ آشاركىن چاتىشىلار اوْ يىشە كى، الخاچ چىمەنى دى. نجف دستور و تىرىدى بۇ دۆشىرگە دە دۆشىب دينجەلر كىن گىچەنە بوردا قالىب سحرى گىنده جەتىك. گىچەنە يىشمك، اىچمك، خورد- خۇرك دن سۇزرا نۇۋىبە گلىرى ياتماغا. چادىئىلار «لام اليفلا» كىمى كىچىب بىر- بىرينه. هامىسى ئىستيراحت لىيە مشغولدولار.

نجف اوْز دۇلاندىرىدى تاجىرلە كى، بۇ گۆن نىڭكەبانلىق منيم بۇيىنومادىئ. تاجىرلە هامىسى ئىشدن قۇغزانىئىب «آ نجف سەن نىيە؟ بىيە بىز اولمۇشۇك» دىئى لر. نجف دىئى: «آتامىئ وھىيىتى دىر. بۇ چادىئ بۇ قافىلە منه مربوطدو. آللە ئىتمەسىن اگر بۇ كارۋانًا بىر شىكىستلىك گلسى منيم عۆهدەمەدى». هامى قبول ائلەدى. ايندى نۇۋىبە ياتماغا چاتدى. واخت او واخت دىئ كى، گىچەنە ئىكى پاسى ئ كىچىب، اوچۇنچۇ پاسى گلەمك حائىندادى. نجفى بالا- بالا يۇخو كىرئىخدىرىئ. اوْز- اوْزونە دئىير «گىنديم عمى قىيزىم لا دانىشىماغا كى، بلکە يۇخوم قاچدى». نجف ياواش - ياواش اوْز قوتىور عمى قىيزى ئىن چادىئىنا طرف. پېرىزىدە ئاچغىرىئ ب اۇرتۇيىز قۇغزا ئىئ. باخىر گۇرۇر عمى قىيزى ئايتىشىدى ئ نە ياتىئىب. دئورد طرفدن ياسمن زۆلفلر سالىيىدى آرایا اونسو و مۇشك، عنبر، گۆلاب اىتى ئ چادىئ بۇرۇيىزب دق. بىر آن دۇرۇخدو و اونسو نە قىيىق اوپياتماق اوچۇن فيكىر دالدى. اوجا سىسلە اوپياتىرىسام دىكىسىنىب ائلەر، دۇداقلار ئ چاتلار يَا دا منى بىردىن بىرە گۇرۇرسە و ئاهىمە يە دۆشەر. گىركى، نازنان اوپياندام اونسو.

آمما ائشىت فله ئىين ايشىنيدن كى، دئمە يە سەن پېرىزىدەن آتاسى ئ اونا بىر دوعا وئرىب او دوعانى ئ دا ايتىمەسىن دئىيە بۇيىنوندان آسىب دىئ. نجف بىر الينى قۇيىوب او اوْزە، بىر الينى بو اوْزە، بوسە ايلە ئىستير عمى قىيزىنى آتىيلىتىئ. بۇ آندا گۇزۇ بىر زادا

ساتاشیئر. دوش لری آراسیندان کی بیری هرهوش دی بیری ارهزن دوعانی قىرىئب قۇپارئير. آچىر گۇرسۇن نه يازئىلېب. دئمەگىنه بو دوعانىن خاصلېتى دى هركىس بو دوعانى آچىب اوخويوب باشا چىخسا، تىلىسىم جادو دو بو دعوا؛ داش، قوش، پىندە، چىنەدە و هرنە نظرىندن كىچىرسە مۆمكىندىر اولا. نجف كى، پالتارلارىن چىخارىئ بىرىنە اوزانمىشدى ئال اوزادىئ قلم تراش پىچاغى جىيىندن چىخارىئ و خىيار تكين دوعانى آرادان ياراير. حوروفاتلارىن باشلايىب اوخويوب قورتولۇق قورتولدا گۈزۈنەدە هاوا تىرە و تو تار اولىور. ايلدىرئىم، چىن، دومان هر يانى بورقىتىر و نجف دە اولىور بىر گۇئيرچىن. دوشۇر گۇئيرچىن دۇنونا. چادىردا بويان-اويانا اوچاركىن اوونون شىئققىلىتى سىئىنا، قىئىز يوخودان آيىلەتىر. ئىن آتىئر دوعايىا گۇرۇر يۇخدۇ. «واى دده! نۇلایىدى، نۇلایىدى ئىن قورو يايىدى سىنىن بو دوعانى يازدىغىن يىشىدە. ياخشى منى بختى قارا و خانە خراب ائىلە دىن»- دئدى.

قىئىز نىتىلەدى؟ فۆرستى فۇوت ائتمەدن دست بە دست گۇئيرچىنى ايستەدى توتسۇن. گۇئيرچىن اليىندن چىخاركىن چادىرئىن نفس كىش يېرىنندن اوچىدو و قۇندو بىر آغاچىن باشىئىنا. قىيز چىيىخدى گۇرسۇن هارا گىتتى كى، سحر اولمۇشىدو و سوچودان، چۈباندان، نۇكىردىن هامىسىنى اشىيىكىدە ايدى. قىئىز گۇردۇ بۇ وضعىيەت دە چىخسا ائشىيە نامحرملار گۇرە جىك. گىلدە عمى اوغلۇنون ليباسلارىنىڭ تىز گىتىدى اينىنە. چۈن اىكىسى دە بىر آلمادان خلق اولۇنۇشىدو هېچ تانىئىمازدى ئۇنلارىنىڭ اوغلان قىئىلەتى. قىئىز «تۆكۈل گۈزە گۇرۇنمزە، گىدىيم گۇرۇم منى نجف ساناجاق لار يا يۈزخ»- دېتىه گىتتى دايمەسى «گۇنىش» يانىنە. دئدى گۇرۇم اگر گۇنىش منى تائىدى ئىل يوخودان دورما مائىش باش آلاق گىئىك دده مىن وىلايتىنە. تانىئىمازسا اگر، باشىمئىن قىضاسى ندىر گىك كى چىكەم.

اوزون وئردى گونشىن يائىئنا. گونش آيىلدئ گۈرددۇ نجفدى، دوروب باشىئينىن اوستۇنلە. سوئيلەدى: «آ نجف منىم باش قولاغىم آچىق دى، عايىئب دى ئاشىكىدە اولۇن» دئىدى:

- «اوندان هىچ نىگران اولما! عمى قىزى مئىن چادىرىئىندان اىكى لۇطونو قۇوا لايتىب تو تانمادىم. ھيرس دن بىلەدىم نىتىلە يىيم ال آتدىم قىلىنجا و رىزە دوغرا دىم. دور آياتا بىلەنلىكلىرى گىنى ھامى سنى عمى قىزى ظن ائتسىن گۈرك باشىمئىزا نە گلىرى.»

قىز اورдан چىخىدى گىتدى گۈرە نجف-ين قولامى قره قول نە حالدادى. او دا بونو تانىتىمىز يَا يىوخ؟ قره قول دا اونو نجف ساندى و چىخدىلار داغلارا سئىرانگاها. طبىعتى سئىر ئىللەيركىن پريزاد كى، نجف-ين قىلېغىنا دوشموشىدۇ بولودلارдан بىلە خبر آتىر:

عرش اوزوندە گىزنى پارە بولودلار بولودلار خېرىز واردە يارىمدان؟

اورك تك يارالى پارە بولودلار بولودلار خېرىز واردە يارىمدان؟

قرە قول سىلسىنى: «آ نجف! باغيشلاياسان ھا مىگر بولوددان آداما سىس گلر. بولود

نه بىلىسىن سىنин يارىئن ھاردادى؟» دئىدى:

- قولغا س گۈر قالاڭىن نە دئىشىرمە:

حسرت قالىم اولوسوما- ئىليمه بولبول تكىن گۆلشنىمە گۆلۈمە

بولود قاتارلانىش گىندير ئىليمه بولودلار خېرىز واردە يارىمدان؟

پريزادىن اورەتىنى قەر- قۆصە ھە طرفدن چولقلالاركىن گۈرك داھا نە دئىشىرمە:

سيز بولودلار ھاوا لاردا گزەرسىز يىشىن وصف-ى حائلەن گۈئىدە يازار سىز

مگر سیئز ده وطنیدن بئزارسیئز	بولودلار خبریز واردئ یارئیدان؟
قره قول باشینئ تۈۋلايئير كى، بەبە نە قىرييە شئعرلار اوخويورسان. قره قولون	
بوساياق دائىشىماسى، پىزىزادىن دردىن بىر ايدى ائدىر مىن. باخدئ قره قول باش تاپانمىئر.	
آئىر گۈرك قره قولسا زۇلۇ سۈزىلە نە آنلادىر:	
داغىلار زۆلەف اوزە ھامىدان قۇلای	سحر- سحر زۆلەفۇنە شانە ووراندا
آخىردا مطلبى ھابولار- بولار	اۆرکدن بىر ايگىت دىلك دىلەسە
صررافىئين دستىنە دۆرداھ گۈرددۇم	زۆمرۆد دھائىندا بىر دانە گۈرددۇم
آنلاماز باشىنى ھابولار- بولار	دردىمى دىل بىلمىز نادانە دئدىم
اوياتدى ئوخودان كىم دردە سالدى	ياتمىش ايدىن سنى كىم يادە سالدى
آغلاڭ فغان ائلەر ھابولار- بولار	نجف دە سۇئىگى سىن نە يېرىدە سالدى
گۈرددۇم قره قول درد اھلى دئىيل. بوراجان دا ھوس دى بىس دى. قايىداق اىل	
ايچىنە گۈرك تاجىرلر نە ايش گۈرۈرلر. پىزىزاد قره قول لا بىرلىكىدە اىل ايچىنە قايىداتاركىن	
تاجىرلر اوئون ائتحىرامئىنا آياغا قالخىب مۇنتظىرىدىلر. «نجف» يىن دستورو ايلە قاتار قافىلە	
تۈپلانىئىپ كاروانلار ئوردا سارئ يىۋلا دۆشەركىن پىزىزاد دا اۆرک سۈزلىرىنى بىلە	
اوخويور:	
گىتدى قارە گۈزۈم آغلارى ئالدى	منيم شانسىئم ايلە ايقبايمى باخ
چىكدى صىرىيم اوستە داغلارى ئالدى	گۈزىل سىۋىدىم فەرەنلىدىم او جالدىم
اوستۇندىن قورشاندىم زرى لىپاسىئىن	سحر- سحر گىتىدىم يارىن لىپاسىئىن
ناشىء باغبان ايدى باغلارى ئالدى	بۇش دا قۇيىدو گىتدى دۇولەت سراسىئىن
او دۆشەن يېرىلەرە اولام بىر لەچىن	سېنەم اوستەن اوچدو، دورغۇ گۈئىرچىن

یوول وثرین یاوزروما بولودلار قاچین قارلار اریسه ده داغلارئ فالدئ
سوژلری بیتديک دن سونرا تاجيرلری باشئينا یئيغىب دئدى: «بىھبىاندان آيرىلماق،
عمى قىئىم اوچۇن چۈخ نىسگىللى اولىوب گىچە گۆندۈز ياشدى كى، گۆزلىرىندن
سوزىر. اوونون اورهىينى سىئىخاماق اوچۇن بو قاراه گلمىش كى، اوونون كجاوهسىنى خدم
حشم لە بىرلىكىدە بىر نىچە آتلى و قره قولًا قوشام كى، بىھبىانا قايىدالار. آلاه كريمىدى،
سونرا آنا باجىئى دا گۇئىرەم باشقۇا بىر فورصىت دە بىھبىانا گىدىب اونسو ايصفهانا
قايتارام.»

گىزلىنجە گۆنشە گلىن پالتارئ گىئىدىرىپ بىر مكتوب دا آتاسىئنا يازىپ قره قولًا
دستور وئردى آتلىلارئ توپلايتىپ كجاوهەن بىرلىكىدە بىھبىاندا احمد سۇۋاداگىر گىله يۈلا
دوشسۇن. پىزىز دا نجف قىلىغىندا كاروانلا بىرلىكىدە ايصفهانا سارئ حركت دە اوڭلور. بىر
مۆددەت دن سونرا ايصفهانا چاتىپ هەرە اۇز مال ماتاحىئى دۆشۈرر. پىزىز دا آغىنا
بۈزۈنا باخىمادان نجف گىله گىدىب آناسى ئونو باغرىئنا باسىپ دئىير: «مۆددەت دى
گىنىيېسىن گۈزۈم قاپىدادى. آلاه ھىچ مۆسلمانى گۈز يۈرۈغۇنۇ ائلەمەسىن، چتىن دى
واللاھى!»

آمما نجفىن بىر باجىئىسى وار پۇنھان آدىئىدا. باخدىئىقدا گۈرۈر سىن اولمەيەسەن بۇ
قارداش قربىيە قارداش دىئ. آناسى سىسىنى: «قىيز قاچ گل قارداشى ئىن بۈيىسۈنۈن قوجاقلا!»
دئىدى:

«آناجان ائلەبىل ھمن نجف دئىشىل بۇ.»

دئىدى:

- «کۆپەيىن يىتىمى گۈزلىرىن كۈھنەلېب يا عاغلىئىن چاشىئىب. نىچە يانى او نجف

دەشىل؟!»

ايستەدى قىئىئىن وورسون كى، پۇنھان دئىدى: «سنە اوغول منه دە قارداشدى!

سۇئىنجىمدىن اۋزۇمۇ ايتىرېب نە دىئىتىمى بىلمىرمە!» پۇنھان قولۇنو سالىب پىرىزادەنى بويىنۇنا او اۆز بۇ اۆزۈندەن اۋپۇر، سۇنرا اىچرى كىچىرلە.

او زامان تاجىرلە سفردن گلنده ھەرە اۆز آدىنا لايق شاه عابباس اوچۇن تۈحە آپاراردىلار. بىر ھفتە كىچىب آمما «نجف» يىن تۈحەسى قالىبدى. آناسى اوز دولاندىرىدى دئىدى: «اوغول تمام تاجىرلە ھامىسى شاه عابباس اوچۇن تۈحە آپارىئىلار. آتان رحمتلىكىدە ھمىشە سفردن گلنده شاه عابباسا تۈحە آپاراردى. سن نىيە بە قالىبسان؟ ايراددى بىزە. شاه دئىيجه تىن بىر الى اود بىر الى سو. قضبى توتار اينجىدر بىزى. دئىدى:

«آنا من نه بىلىم بىلە بىر ايش لە اوپۇر دە اۆزىلار آخى! سن بويور من دە آپارىئىم دا!»

خانىم لار قىسمتى خۇنچايانا دقىق و دىقتلى اوپۇر. دئىيە جىكسن نىيە؟ خرج اۆزۈندەن چىئىخمىئىر آخى. او دوركى، قىئىز اۆزۈنۈ وئرىپ بازارا، دربارا لايق ھرنە وار ايدى آلدىق دان سۇنرا، بىر خۇنچا دۆزلىتى يۈللەدى دربارا. دىنە تىنە سەن اىصفahan تاجىرلىرى ھامىسى اوپۇرۇپ شاه عابباسلا بىرلىكىدە صۈحبىتە. وحدتە كى، خۇنچانان بىرلىكىدە قىئىز گىرىپ اىچرى. سلام وئىرندەن سۇنرا تاجىرلىرىن ھامىسى قۇوزانىئىب شاه عابباسا باخدىئىلار. شاه عابباس دا مجبور حائىندا اۆز يانىندا اوغا يىش گۈستەردى.

ايله شرکن وزىر دستور وئىردى خۇنچالارىن اۇرتۇكلىرىن گۈزلىرىن گۈزلىرىن لەر كى گۇرەل تاجىرلىرىن ھدىيەسى نەدیر! نۇوبە گىلدى چىخدى «نجف» يىن خۇنچاسىئىنا. شاه گۇردو اصلى دردە دىهن شىڭىز، او كى، دربارا لايق دى بوردادى. اۆز توتىدو تاجىرلىرىن

خبر آلدئ؟ «بو آغازاده كيم لردن دى؟ هئچ گورمه ميشم تانئيميرام بونو!» تاجير لردن بير نشچه سى قوزوزايىب دئدىلر: «محمد سۇزۇداڭرىن اوغلو نجف دى».

شاه قولونو سائىب بۇينونا او اۆزۈندەن بۇ اۆزۈندەن اوپۇپ دئدى: «مین ماشاللاه ائولىنمەلى اوْلوبسان ائله! آللە آتانا رحمت ائتسىن كى، چۈخ كىبار و دردە دىهەن اينسان ايىدى!»

خۇنجالارئين اوستۇ آچىلىپ مراسىم سۇنا چاتاركىن شاه اوز دۇنىدەردى وزىرە كى، «دۇغرودان دۇغروسو منىم بۇ جاۋاندان چۈخ خۇشوم گىلدى! لياقت، معريفت، ثروت ھامىسى جابەجادئ آمما افسوس ...». وزير دئدى: «قوربان افسوس نەدير؟»

دئدى: «افسوس بودو كى، كاش منىم بىر قىيىزئىم اولايدى و تەرىدىم بۇ جاۋانَا». دئدى: «سىنە يېۇخدۇ مندە وار!»

تىزلىك لە دربارئين قاضىسى حاضىر اوْلوب شاه هئچ دئمەدى ائولى سن يَا سوباي؟ تىكجه دئدى: «وزىرین قىيىزئىن آڭىرسان يَا يۇخ؟» پەريزاد دئمەتىه بىر سۆز تاپانمادى. باشىنى سائىب آشاغى دۇشۇنەركەن گۈرددۇ يۇخ دئسە ايشى ياش دى. الى اوخونا حاق! دىلىنندن چىخار - چىخماز دئدى: «ھرنە پادشاھ امر ائسە او اولور! آڭىرام و بۇ محبىتە مىنت دارام.»

شاه عاباس دئدى: «بو جشن اۇزۇمە مربوط دو. ھم قىيىز طرفىنەن و كېلىم، ھم اوغانان طرفىنەن. شىرنىسى ليپاسى توپى خرجى ھامىسى منىم بۇينومادى». قىيىخ گۈن قىيىخ گىچە توپى دۇيۇن باشلاتىپ يىشىك - اىچىمك دىزىدەن دى و گۈن او گۈزىدۇ كى، عروس - داماد گىچەسىدىر. واخت او واخىت دى ئى، اونلار ئىل - ال

وئریپلر. پریزاد گۈرددۇ نشىلەسین نشىلەمەسین نجفدن ده ھله خبر يۇخدۇ. هاردا اولىدوغۇندان و باشىئىنا نه گىلىيىنەن خېرىسىزدى. پریزاد باشلادى نامازا. وزىرىن قىزىئى گۈرددۇ بونون نامازى قورتولمادى و آيتاق اوستە دورماقدان آز قالىئىر گۈزلىرىنە قره سو يىشىنە. اونا گۈزە ايلەشدى گۈز تىكدى اونا كى، هاننان گىچىدىن بودوركى نامازدان قورتولا. آمما خۇزوزلار بانلادى يىشىنە قورتولمادى. وزىرىن قىزىئى دىلە گىلدى كى، آنجىف بو ناماز ھاواخت قورتولا جاق؟! دىدى: «منى دانىشىدىرىدەن نامازئىم پۇزولدو. گىرك باشلايام تزەدن قىلام. آتامىن وھىتىتى دىركى، اليم الينە دەيمەميش گىرك كى، يىئىدى گۈنە جىن ناماز قىلام.»

(ايىشا آللە گىلن بۇلۇم لىر ده اوخوييار سىئىز كى نجف نه جۆر تىلىسىم دن چىخىير و اووزچو احمدىن قىزىئىن نه جۆر آڭىر و گلىير پریزادى بۇ مەلكە دن قورتاير.)

نجف داستانی^(۳)

علیرضا ذیحق

کچمیش بولومون خوالاصدسی:

ایصفهانلى محمد سووزاگرین اوغلو نجف، آناسى رحمته گلنداش سوئرا،
گندیر بنههاانا اوز بشیک کسمه آداخلىسى و عمىسى احمد سووزاگرین
قىزى پېزىدە ئاڭىر، تۈزى دۇئىزىنەن سوئرا اىستىرلەر گلسىن لە اىصفهان، تۈلدا
نجف بىر تىلىسىمین اثرينلە بىرگۈزىرچىن دۇنۇنا دۆشۈر چارەسىز اوچور گندیر
ھەمانا دۆشۈر، پېزىزاد اىستىر بۇ قضىيەنى هەنج كىم يىلمەسىن نەھىن
لىپاسلارىنىڭتىرىن، چۈن اىكىسى دە بىر آلامدان خلق اولموشدولار هەنج كىس
تائىمىتىر، كاروان اھلىنە دەشىر اىكىلىقى لۇتسۇ حملە ئىللەدى پېزىزادا، يىلمەدىم
نىشىلەتىم پېزىدە دوغرادىم، سوئرا باشلايىشىر تۈلا داۋام ئالدىر، گلىرى اىصفهان
نجف گىلىن اتۇزىنە، بۇ ياندان رسم اوزوقىتىن شاه عابباسىن خۆضۇرۇنا تۆحفە
آپاراندا شاه عابباس اوز وزىرىنىن قىزىنى و تىرىر نجفە (حقىقتىدە پېزىزادا)
پېزىزاد چۈن اىستەمير هەنج كىس بىلسىن، بۇنۇ آتىر آمما بۇ مۆشكۈل و ئىسعيتىن
چىنھماق اوچۇن گىركىدە باشلايىشىر ناماڭ قىلماغا كى، آتامىن وصىتىدىر كى،
تىلدە ئۆزۈن ناماڭ قىلما، هدف دە بودور كى، نجف گلە، ايش دۆزىلە:

پریزاد بوردا نامازا مشغول اوْلسون گۇرەك نجف نه ایش گۇرۇر.

ائشیت گیلن ماجرانى همدانىن چۈلچۈرئىندن چۈبانلارئىندان كى اوْچۇو احمدى تاپماق اوْچۇن اوْنو ایلیم - ایلیم^۱ آختارىلار. اوْچۇو احمدىن اوْخوندان گۇئىدە اوچان آرىء دا قورتولانمازدى. بىر كىتابى دا وار ايدى بوتۇن تىلىسىم، سىھىر و جادو. اوْنو ھمىشە اوْزۇتىن دۇلاندىراردى. اوْچۇو احمدە خېر و تىرىدىلر كى، داغدا ائلە بىر اينىلىتى - زارئىلتى وار كى، مال - داوارىيەمىز دا قۇرخودان اورا دۇلانمىر. اوْچۇو احمد دىك بە دىك^۲ بىلدىر ھر يىشە. تىر كاماتىن گۇتسۇرۇب آتى مىندى و او زاماندىر كى، گۆنۆن گۆن اوْرتا چاغى و يىتىشىپ اينىلىتى نىن ياخىن ئىغىشا. ياخىنا گىتىدىك جە ائلە بىل آرىء پتک دە سىزىلدىر. اوْچۇو احمدىن توڭىلرى بىز - بىز اوْلدو. تىر كامانى حاضىرلادى و سىسلەندى كى اين سن، جىن سن، بىشرىن، هرنەسەن جاواب و تېر. دائىشىماسان يقىن بىل كى، ووراجاغام. نجف گۇئىرچىن دۇنۇندا اوْز دۇلاندىردى درگاهى نوبۇزىتە كى، خودايىا چۇخ شۆكۈر بىر بىش سىسى قولاغىشىما گىلدى چاتدى.

نجف دانىشىماغا جىسارتلىنى و دىئى:

ایمداد ائىلە قورتار بىلدن منى	دۇلانىنام باشىئىنا ائى گىلن عمى
ایمداد ائىلە قورتار جادودان منى	آخان سىلە دۇندۇ دىدەمەن نمى
اوْچۇو احمد باحدى ئى داد بىداد دىئىھىن بونون دانىشىيغىندا جاۋاندىر. دست بە دست كىتابى چىنخارتدى. باخىب گۇردۇ گۇئىرچىن دۇنۇنا ساڭىلار بىلەسىن.	
دوغانىن او بىرى اوْزۇنە باخاندا گۇردۇ آللارەن اىستەتى اوْلسانىجات يىولو وار.	
كامانى دۇندرى ساز عوضىيە سىنەسىنە و نجفىن جاۋابىندا گۇرەك نه دىئى:	
چۇخ - چۇخ چتىن بىر بلايە دوشۇبسن	دۇلانىنام باشىئىنا مردانە جاوان

^۱- ایلیم - ایلیم: سین - سین، گىرى - گىرى.

^۲- دىك بە دىك: قارىش با قارىش.

بیزه کۆمک اوْلسون او شاهی مردان چۆخ-چۆخ چتین بیر بلايە دۆشۆبسن
 بو سۆزدن سۇنرا نجفین سىئىلتىئىسى بىلە گىلدى قولاغا:
 حسرت قالدىئىم اوْلوسوما اىلىيمه بولبۇل تكين گۆلشنىمە گۆلۆمە
 جادو دىشىل من دۆشۈشىم اوْلۇمە ايمداد ائىلە قورتار بلادن منى
 اوْوچو احمد دىئى: «صبر ائلە اوْغۇل كى، اينشاللاھ قورتارام سنى!»
 گۆزلىرىن گۇرمە يە ايگىدىم دىئىه يالوازىب قۇزىمارام دۆشەسەن گىرە
 اوْخوپىوب بير دوعا پۆفلەرم گۇيە اوْوچو احمد، نجفین آد سانىئىن بىلەمك اىستەركەن قضا قىدەرىندەن
 سۇزوشدو. نجف بىلە آنلاتدى: «الجاج چىمەنىندا، چشمە باشىندا
 نجفدىر آد سانىئىم جاوان ياشىندا گۆزۈنده سۆرمەدىر وسمە قاشىندا
 ايمداد ائىلە قورتار بلادن منى اوْوچو احمد دە اوْنون قورتولا جاغىئنا سۆز وترىب اوْزۇنۇ بىلە تانىتىدىرىدى: «هل اتى» سورەسى سىنەدىرار تىلىسىم
 يېرىم هەماندىر احمددىر ايسىمىم دۆزمەدن باشلارام جادۇنۇ سىليم
 «هل اتى» سورەسى سىنەدىرار تىلىسىم چتىن آمما بير بلايە دۆشۆبسن
 يېش گۆپۈز دومان بۇرۇپىوب گۈزى گورولىداركەن اىلدەرىملاڭ شاخدى و
 نجف، گۆپۈزچىن دۇنۇنداڭ چىخىئىب اوْزۇپۇنە قايىتىدى. نجف هەماندا احمدە قۇناق دىئر و اوْنون بير قىزى ئەوار خانلارخانى آدىندا.
 ماجرادان خېرسىز ايدى. چىخىمىشىدى شىكارا. قايىتىدىب، اىچرى گىرجى گۈردى
 كى، بېرىسى ئەوار ائلە بىل چۈل بىتابانىن وحشىسى. نە آداما بنزەيىر نە حىنۇنانا! بو
 قىتىقىدا آدام گۇرمەمىشىدى هەچ. سىسلەنەر: «آنا بىر كىم دىئر؟» آناسى دىشىر: «آللاھ
 قۇناغى دىئر. بىر گۈن قۇناق دىئر صاباح گىنەجك.» قىزى دىشىر: «بىه آدام قىتىقى ايدى

کی، گندیب چۈل وحشى سىنى قوناق گىتىرىپ.» دئدى: «بىتلەلىيىنە باخما بالام، بۇ چۈنخ ياخشى و مرغوب جاواان دىئر. بۇ گۈننە قالشىن صاباھى ئىگۈندررم گىندر.» اشىيت ماجرانى ئىكىم دن اووزچو احمدىن كى ال - آلتى ئۆزۈنۆ وئرىپ سلمانى ئىشىن يانىشىنا و اوردان دا حامامچىنى ئىگۈرۈب نجفى قۇيىر كالىسقايا يېوللايىشىر كى، اۆز - گۈزۈنە صفا وئرە. بىر دىست ده لياس حاضىرلايىشىر قۇيىر قاباغىشىنە كى، حامامدان چىيخدىقىدا ئىشىنە. نجف حامامدان چىيختىب اۆز - گۈزۈنە صفا وئرىپ و پالتارلارنى ئىشىدىكىدە ئىللەبىل اوئن دۇرد گىچەلىك آىي ايدى طۆلۈو ائدىر. احمدىلە بىرلىكىدە ائوه قايىشىدېب اىلەشدىلر صۈچبته وحدتە كى، قىزىئىن گۈزۈ بىردىن نجفە ساتاشدى. دۆزگۈن باخاندا اۆزەيىندىن كىچىدى كى، قوناق دا دىئسەن ئىللە بىتلە اوڭلار باا نە كى، باياتىكى ئىشىن تايى ئۆزۈن وحشىسى. قىزىئىن بىر گۈزىلۆ ئولورسا دا مىن گۈزىلۆ اىلە نجفە عاشقىقى اولدۇ. ائوه صاحابى ئىشىن وظيفەسى قۇناغا سلام وئرىپ خوش گىلدىن دىمك دىير. كىچىدى ايچرى و آتاسى ئىشىن حۆضوروندا نجفە سلام وئردى. سحر اولجاق قىز آناسىنى ئىگۈرۈب يايىشىدى كى، اولسىم دە گىرك من بو اووغلانا گىندىم. دئدى: «سن دىمكالە اولماز كى، قۇي آتانلا دانىشىشىم بلکە بىر چىختار يېولو تاپدىق.»

اووزچو احمدىن حال - قضىيەدن خبرى اولوب نجفى يانىشىنا چاغىردىئ. دئدى: «اوغول» دئدى: «بلى» دئدى: «دارى دۇنيادە تكجه بىر قىزىئىم وار اوونوندا گۈزىلۆ سن دە. قىزىئىمى سۈزىرسىن اىگر، بۇ ايش بىتسىن گىتسىن.» نجفىن اۆزەيىندىن كىچىدى كى، بۇ كىشى منى تىلىسم دن قورتاراركەن جانىئىمى اوئنا بورجلۇيما. سۈزۈنۆ يىشە سالمامالى ئىام. او دور كى، اۆزۈنندىن گلر گلەز دئدى: «قىزى گلىرسە من دە آڭىرام.» آخشاماجان ايش لر بىتىپ قاپى گلىپ كېين لرىن كىسى و هر ايکى سۈۋىگى بىر - بىرلىينە چاتىدىلار. بىر نىچە گۈن سۈزرا نجف اۆز دولانىدىرىدى خانلارخانىشىنا

کی، یاواش - یاواش چیخیب اطرافی گزه رکن قلبی میزین قوباری داغیلیشین. منهتلر ایکی آت حاضیرلا تیب هره سی بیرینی مینیب چیخدیلار گزمه بیه. عرب افز دوه سینی اختاران کیمی نجف ده آتین او زون چؤندہ ردی^۳ الحاج چیمه نینه کی بو قضا قده او نو اوزدا تو تموشدو. نجفین او ره تی درده گلیب بو تون کنچمیشی گوزوندن کنچدی و او ره تی قالدئ او ردا کی، پریزاد نشیله تیر ایندی. سوزلر کو نلۆندە بولاق تک زینه و تریب خانلار خانیئنا گوره ک نه دانیشیئر:

کوچدۇ ائللر نەلر گلدی او غرونا	باشقوش تک چۈللرده قالان من اولدوم
بو تون بىزىر گان لار كۈچدۇ يوردونا	مجنون تک چۈللرده قالان من اولدوم

هاردا منیم آلا گۈزلۇ ھمدەمیم	گۈن بە گۈن آرتئیرئ مۇھنتیم قمیم
نوح (ع) تکین دریادە قرق اولدو گمیم	گمی سى گىردابدا قالان من اولدوم

نچف بىر گۈن قدم باساز او تاغا	قند ازىلەر دىلە دىشە دۇداغا
او تانجىمىدان تريم آخار بوخاغا	ترسە سئودىم شېيخ-ى صنغان من
اولدوم	

قىئز شعر اھلى ايدى اىشى سىچىدى. دئدى: «يۇرۇلدۇق قايىداق». قايىدەرلار شهر ايچىنە. ھەمانى گزه رکن نجفین ده گۈزۈ قالىب تىجارىت خانالاردا. گۈرددۇ بير قافىلە گىندير ايصفahan شهرىنە. سۇئىنجىنەن آز قالدئ روحو بىندىن چىخىشىن. سۇئىلە تىير: «تاجىرى باشى بىر مكتوب وارىئم دىئر». گۈرە ک بوردا نجف نه دئىئر و تاجىرى باشى مكتوبدا نه يازىر:

۳- دۇندىردى.

ياز آغ اوستۇزىندن قاره بىزىرگان	گىندهر اولسان يوردا يارىئىن ياتىتىنا
گۈزۈم گۈنۈمىدىرى قاره بىزىرگان	سۈرسا اگر يار منىم احوالىمۇ
گۈزلى اولان اولار كىرىپىك دن قاشدان	بختى مىز اولمادى ازل دن باشدان
دۆشىمۇشىم اشۇيمىدە تۇرا بىزىرگان	همدانلى احمد يىئىدىرىپ داشدان
آغزىئىن دۆرددۇر دىشىن اينجى صىفى	قاشىن كامان، كىرىپىكلىرىن صىفى
بىر قولون ايتىپ دىر آرا بىزىرگان	خېر آلسا دئىنە گۈرددۇم نجفى

تاجىرىن نامەنى يازىئىب آغزىئى باغلادىئ و گۈزىدە بىر متزىل طېتىيى منازىل.
واختىئىندا گىندير چاتىئىر ايصىفهانا. نجف دە فيكىر دە دىر كى، گۈرەسىن نامەنىن جاوابىئى
هاواخت گله جىك. نجف موتنظيرىكىن مكتوب پريزادىئىن اليىنە چاتىئىر. مكتوبو
اوخوياركىن گۈرۈر نجف دىر. قاصىدە انعام و تىرىپ اۇنۇن تكرار همدانان دۇنمه سىنى
ايستەركەن مكتوبو بىلە يازىئى:

نامە يىتتىشىجەيىن يارىئىم دورما گل	دولانىم باشىئىنا آى خان عم اوغلو
نامە يىتتىشىجەيىن يارىئىم دورما گل	سنه قوربان دىئىم بوشىرىن جانى
قادىد سالدىئىم سوراقلارىن بولمادىئ	سن گىندهلى اوپالارىئىم ياتىمادىئ
نامە يىتتىشىجەيىن يارىئىم دورما گل	ھېچ بىر زامان سىنىن اوزۇن گۆلەمدى

قادىد بوللۇ انعاملا مكتوبو آئىب بىر نىچە گۈن سۇنرا چاتدىرىئىر نجفە. نجف
مكتوبو آئىب اۇنۇ اوخوماقدادىئ. خانلارخانى ئانلايتىب اۇنۇ گۆددۈر. نجف مكتوبو
اوخوياركىن قىىز دا گىزلىنچە اۇنَا ياخىن لاشىپ مكتوبا گۈز تىكىر. ايستەتىر نامەنى
بۆكە كى، خانلارخانى ال اوزادىب نامەنى آئىر. نجف باخدىئ دئىتەسىن ايش دۆشىدۇ
آشكارا. خانلارخانى ئىن اورەتىنى ئالماق اوچۇن دئىدى: «آدام آدامىئ بىر بىلە بركە
و تىرىمەز. سىنىن عىشقىن حقيقى عىشق اولاراق شۇگىنە اينانىئرام. سنى سىۋەجە تىيمە
ھېچ شوبەھە يۇخدور. آنجاق منىم ده ائلىم، او لو سوم، كىچە جەتىيم و دۇنەنىم وار.

اونلارئ خاطئرلاماق منى سىخىر و دارىخدىئيرىر. خانلارخانى! ائى ايقبالىمئن اولدوزو
آيى، قولاق آس سان گۇرسىن نەلر وار اورىھىيمدە، هېچ منى دانلامازسان!

يار يانىندان گلن واردئ	دولانىم باشىئنا خانى
يار يانىندان گلن واردئ	سنە قوربان دئىديم جانى
سانما ازلى دن بىرقوشام	من ده بىر بىزىرگان خانام
گۈزۈ يۈلدا قالان واردئ	بىرباجىم وار بىر ده آنام

ايکى شىوگى اۆز- اۆزه، گۈز- گۈزه بىر- بىرلىرى ائلە بو حالدا دردىشىرلر. او دئىير
بو قولاق آسىر بىر دئىير او قولاق آسىر. قىز دئىير:

سۈپەلە گۇرۇم يارىن نە مکانلى ئىدىر	دولانىم باشىئنا مردانه جاوان
سۈپەلە گۇرۇم يارىن نە مکانلى ئىدىر	دولاتىم باشىئنا من اولوم قوربان

نجف دئىير:

پىزىزاد عىشقى لە توتوشام يانام	يار ائلىندن گلدى بىزە بىر خبر
سنە قوربان ائل اولوسوم ھم آنام	دولاتىم باشىئنا قادان من آئىم

قىز دئىير:

حىرتىنى چىكى بىر بىر بىر بىر	گۈزلە يېغىشىپ بىزىم قصىرە
مېمىسىر ايندى خىتىلەك صفاكانلى ئىدىر	سېتىرانا گىڭدىرسىن گىڭدىك مېمىسىرە

نجف دئىير:

سېزىن يىئرده پاتىئىز اولار قىش اولار	بىزىم يىئرده پاتىئىز اولار قىش اولار
سن دانىشىسان منىم گۈزىلۇم خوش اولار	سن دانىشىسان منىم گۈزىلۇم خوش اولار

قىز دئىير:

طوطى قومرى تكىن خۇش صىدلە ئىم	بىر جانىم وار بىر جان اۆچۈن بىلىم
يۇخسا پىزىزادەن خۇش نىشانلى ئىدىر	آدىم خانلارخانى قىىلمان اھلى ئىم

نجف سون سۇزۇنۇ بىلە دئىتىر:
 يېقىن سەن نجفىن دىن ايمانى سان
 مىھىرىپ اىستانبۇلون شىرىپين جانى سان
 سئۇيىپ شۇمەلى باشىمەن تاجى سان سەنە قورىيان ائىل اولو سوم ھەم آنام
 نجفەلە خانلارخانى ايصفهانا گىتمەنە قارالى ئاولورلار و اووچۇ احمدەن اىجازە
 آلماق اوچۇن حۆضورونا چاتىرىلار. خانلارخانى گۇرەك نە قىلىق آتاسىندان اىجازە
 آئىر:

ايذىن وثر قالماقال ياتا	دولاننام باشىنا آتا
بىر ايلتىيماسە گلەمىشىم	يىتەسن ايمانـاـ كانا
باغرىمەن باشى سۇكۆلدۈز	داغلارئىن قارئ تۆكۈلدۈز
الىمده عصا گلەمىشىم	اليف قدىدىم دال بۆكۆلدۈز
داغانلىشىن گۈليلۇن قوبىارئ	ارىسىن داغلارئىن قارئ
بىر ايلتىيماسە گلەمىشىم	سەنە قورىيان قىزىئىن جانى

اووچۇ احمد حال - قضىيەنى آرتىق سۇزوشاركەن گۇرددۇ قىزىئى ايلە نجف
 ايصفهانا گىتمەك اىستەتىرلر. دئىدى: «دۆزدۇر كى، ھەلە جەھىز ايشىنە باخمامىشام و
 جەھىزسىز. سىنى ئىۋلا سامالى ئىام. آمما گىندىن قورو يىترەدە قالمايا جاق كى، قىدىم دن
 دئىتىپلر «گلىن قدمى ائلە چۈبان دەيەنەتىي ايلە». اوغرۇنۇز خۇوش، يۈلۈنۈز آچىق!»
 خانلارخانى ئىنان نجف گۈز ياشلارئ اىچىرە وىدالاشاركەن «بىر داھا گۇرۇشىمك
 اوززەرە» دئىتىرکەن اوز قۇيدىلار ايصفهانا طرف.

گلن بولۇم دە اوخوييا جاقىسىز كى، نە جۆر نجفانىن خانلارخانى گلىپلر
 ايصفهاندا پەزىزادى ئاپىرلار و نجف، داستانىئىن سونۇندا اوز اۆچ آروادىنى
 باشىنا يېغىشىر.

نجف داستانى (۴)

علييرضا ذيحق

كنجميش بولۇمۇن خۇلاصەسى:

پەزىزاد كى، نجفىن قىلىنېتىدا دوشقىب و شاه عابىاسىن وزىزىرىنىن قىزىتىن آلتىب. مشغۇل اوڭلۇر تامازا و دىستىرى كى، يىندىدى گۈن گىرك ناماز قىيلام. بو ياندان نجف ھەمداندا بىر اوزچونون، احمد اوزچونون، واسىطەسى ايلە تىلىسىمدىن چىخىتىپ اوزچو احمدىن قىزىتى خانلارخانى تەننى آلتىر. اىكى سىنە گلىرىلر ايصفهانا. ايندى اوخۇي باجاق سىز كى، خانلارخانى شهرىن كىنارىندا چادىردا قالىتىر. نجف گلىرى شەھرە. شاه عابىاسىن آداملارى بونو توتوور. خانلارخانى خىردار اوڭلۇر بىر قىضىلى نامە يازىر شاه عابىاسا. شاه عابىاس دا نجفى آزاد ئەدىر. خانلارخانى دا گلىرى شەھرە. نجف و اۆزچ آروادىن (پەزىزاد، خانلارخانى و وزىزىرىن قىزىتى) بىر- بىرىنە يىتىشىرلر.

آز گىنديرىلر چۈخ گىنديرىلر، آشىر مالار ئاشىلار، كىچىتلىرى كىچىرلىر و او زامان دىئر كى يَاواش - يَاواش ايصفهانا بىر منزىل قالىتىر. نجف خانلارخانى اوچۇن دۆز گۈن بىر چادىر حاضىرلايىتىب اوندان اىستەتىر كى، بىر آز اوزدا قالىت دىنجه له و بو گىنده شەھر اىچىنە گۈرە اوونضا نە جۆرددۇ. نجف گۈرددۇ تاجىر لىياسىندا شەھر گىرسىم تانىتىتىب ائلهين اولار وەض- اوپەصادان ياخشى باش آچانمارام. گۈرددۇ بىر سايىل و لىياسىلارنى ئوننان عوض ائلهدى. دئمەيەسنىن سايىلىن دۆيىنۇنۇن آچىلان زامانى ايدى

و خالق ايستير بونو فلاكتدن قورتارشين. ساييل گوردو ليباسلارئن دوييمهلىرى قىزىل دان جواهيردن لعل دن دير. دئدى: «بو ليباسنان منيم ليباسىمئىن اوپتونو توتماز! باخ گورقۇم منى سريشىب سن يا اوژۇنۇ؟ حاشا خىدمتدن، بونلارئ اولاغىن اۆستونە آناسان آپارمازا من مسخره آدامى ئىشىلەم سۈزۈش چىخىغى كېت!» نجف دست به دست ال آتىش ليباسلارئىنى سۈتوندو و چىكمەلرلى آياغىندان چىخارىب قۇيدو ساييللىن قاباغىنا. ساييل باخدى ئىشىلەم سۈتوندو كۈز آللاهدان نه ايستەر ايكى گۆزى ايندى كى، آلاه يىشىرىپ نىيە تېك آتسىشى! پالتارلارئ تىزلىك لە دىيشىدى لر و ساييل سۇئىنجىدىن ائله اكىلدى كى كۆچە. درىندە اوپۇ توتماق ماحال ايدى.

نجف ساييل قىيىقىغا دوشدو و اوز ائولرىنى هدف ائله يىپ، كىسى قاپىئىنى. باجىئى پۇنھان حىيطىدىن گوردو قاپىدا بىر دىلنچى. گۆز اوجو باخدىقىدا گوردو ائى فلکى كىجرفتار نه ايش لر گۈرۈسن ائله بىل بو منيم قارداشىم دئىر نه ساييل. ياخىنا گىندەركىن گۈزلىرىنىڭ تانىدى ئۇنۇ و گوردو اصىل قارداشى دئىر بۇ. باجى قارداش قول- بۇنۇن اولوب سۇئىنج ياشلارئ گۈزلىرىنىڭ آخدى. آنا مۇنتظىرىدىر قىزى گىلسىن، گوردو يىواباندى. دالىجا گىندىكىدە گوردو بىر ساييل لە قول. بۇنۇن اولوب! اۇرдан آغاچى گۇز تو روپ قىزى هدف ائله دى. گاه قىزى تاپدىر، گاه سايىلى كى، اونلارئ آيىرسىشىن بىر- بىرىنىدەن. قىزى آغلاركىن دئىدى: «ونورما آنا سۈزۈم وار!»

آنا قارداشىم گلىپ دير	دولانىم باشىئنا آنا
آنا قارداشىم گلىپ دير	يىتەسەن ايمانانـ كانا
بنفسه قدىسىمى اىسمە	فقىيرىن قلبىسە دىمە
آنا قارداشىم گلىپ دير	قوللارئ قورو سون دوييمە
دىدەلرىم تۆكۈر ياشى	چۈخ دولانىشىپ داغى داشى
آنا قارداشىم گلىپ دير	پۇنھانىن نجف قارداشى

بو سوئزلرده ائشیتگیلن کیمدن پریزاددان. باخدئ سن اولمە ئەسەن خبززاد وار. گۈرەسن نە اوبلېدو نە بۇلۇشۇر بونلار بوردا. قىئىز بىلە باخاندا گۈرددۇ دوستو تاپىلېب. قىئىز سەۋىنچىنەن آز قالدى پنجرەدن اوزۇن آتسىئەن ائشىيە. سىلىنى آناجان آدام سايىلى وورماز. بلکە بىر دردى وار شايد جاواھان دىئر تۆزى پولو اىستىر. دئمە ئەسەن وزىرىن قىئىزى دا اوتكۈرۈپ باخىر. پریزاد نجف قىلەغىندا سايىلى چىكى دىئر ئەچرى و ائھەمالجا هرزادى قاياناسىئىنا آنلاتدى. گۈرددۇ بوردا حىيىلە لازىم دىئر حىيىلە. وزىرىن قىزىئىنىش خبىرى يىوخ. پریزاد نشىلە ئىير، آچىر صاندېغى، بىر دست حاضىرى اعيانى ليباس قۇيۇر نجفىن قاباغىنَا. ليباسلارنىڭ ئىشىب هەرسى بىر سىندىل دان نارىئىن دان باشلاپ ئىشلار صۇحبتە. وزىرىن قىئىز اىچرى گىرجىك گۈرددۇ نجف بىر ايدى اولدۇ اىكى. بونلارئىن ھانسى اصل دىر ھانسى بدل سىچە بىلىمیر وزىرىن قىزىئى. پریزاد گۈرددۇ وزىرىن قىزىئى ناراحات دىئر و اىشىن نە اولدوسوندان خېرسىز. گۈرك پریزاد بونو نە قىلىق باشا سالاجاق:

سەنин يارىن، منىم بوتام گلېپدىر	دولاننام باشىئىنا وزىرىن قىزىئى
سەنин يارىن، منىم بوتام گلېپدىر	ھىجران آتسىينە ياندىئىردى بىزى
ساچلازارىن قارادىر؛ كىربىي تىين شوھ	قاشلازارىن قارادىر؛ كىربىي تىين شوھ
سەنин يارىن، منىم بوتام گلېپدىر	اوزو اوز ئىملە دوشۇمۇشلىق سەحرە
وزىرىن قىزىئى دىدى: «منىم شەعرەن باشىم چىخماز! آچىق دىء گۈرۈم نە اولىوب؟!» پریزاد ال آتىئىپ ياسىمن زۆلفلارىن، بۆللور تك توکىدۇ اوزۇنە و اىشىن نە اولدوسونو آنلاداركىن بىلە دىدى:	اولىوب؟!» پریزاد ال آتىئىپ ياسىمن زۆلفلارىن، بۆللور تك توکىدۇ اوزۇنە و اىشىن نە اولدوسونو آنلاداركىن بىلە دىدى:

گىندك دئىيەك خانلارخانى خوش گىلدىن	وزىر قىزىئى قۇئ دۇلائىئىم باشىئىنا
گىندك دئىيەك خانلارخانى خوش گىلدىن	رحمىن گلىسىن گۈزىن آخان قانىئىنا
گۈزىل دئىسەن گۈزىللىرىن خاچى ئام	عاچى ئەسەن من ھامىدان عاچى ئام
گىندك دئىيەك خانلارخانى خوش گىلدىن	من دە سەنин تك بىر قىئى تايفاسى ئام
آدىء خانلارخانى اوچۇچو احمد قىزىئى دىئر	سەينەمى ياندىئىران عىشقىن كۈزۈدۈر

او دا بيرتك نجف خانىئن گۈزۈدۈر گىنك دئىه ك خانلارخانى خوش گلدىن
 وزىرىن قىزىئ بىلمىر آغلاسىن بىلمىر گۆلسون. هىرسىنندن آنجاق چىخىپ دوز
 گىتدى آتاسىئىن يانىئنا. باش دان كىچەنى آنلاداركىن شاه عابباسى دا جرياندا قۇيدولار.
 ايش بوردا پېرتلادى. آللە هېچ كسىن ايشين بولاشدىرىمىشىن. مأمور يۈللادى نجفى
 توتدولار. ايستىرلر بۇنىون وورسونلار كى، تاجىرلىرىن خبىرى اوالدو. پېزىز گىندىب ھر
 بىززادى آچىقجاسىنا تاجىرلەر آنلاتمىشدى. اونلار گلىب خاھىش ايلتىماس لاشادان
 ايستەدىلر كى، حقىقت بىلىنىن جە مؤھلت وترسىن. اگر گۆناھكارسا اىختىيار ھمىشە
 شاهىئىن دىئر. نجف زىنداندا قالسىن گۈرك آئىنده نە جۆر اوڭلۇر. نجف بىر نامە يازدى
 وئرىدى قاصىدە يىتىرسىن پېزىدا او دا گۈتۈرسون خانلارخانىئنا. خانلارخانى چۈن
 صاحىب شمشىرىدى، قىلىنج، قالخان، خىنگ، اوخ و ياي لا مۇنتظىرىدىر. نىگران دىئر كى،
 نجف هاردا قالدى. نىتە بىر قىدر يوباندى! پېزىز خانلارخانى ئى گۈرددۈك دە
 اۆزكىلنى دە سرگۈذشتىنى آچىب دىدىكىدە باھار بولودو تكىن گۈزلىرىندن ياش
 تۈكۈلدى. نجفىن نامەسىنى خانلارخانى اوخودوقدا، بىر شعىر يازىب قاصىد ايلە شاه
 عابباسا گۈنەردى:

بىزدىن سلام اولسون او شاه عابباسا	دئىنە شىشيخ اوغلوна، مىنيدانا گلىسىن
گۈتۈرسون لىشكىرى قاينىتىشىن دالى	دئىنە شىشيخ اوغلونا، مىنيدانا گلىسىن
بىلەيمىدە وارىمدىر مىصرى قىلىنجىم	بىلکىدە وارىم دىئر يىشىدى نرگۈچۈم
داغىئىدېب حاصارى قصرى يېشخارام	دئىنە شىشيخ اوغلونا، مىنيدانا گلىسىن
اوونچو احمد قىزىئ خانلارخانى ئىام	قووقا گۈنۆ من دوشىمانى تاتىرام
نجف سۈزدەگرىن قۇچ قوربانى ئىام	دئىنە شىشيخ اوغلونا، مىنيدانا گلىسىن
قاصىد مكتوبو شاه عابباسا يىتىرىدىكىدە، بىر قىزىن تك جانىشنا داغلاردا مسكن	سامالماغانىدان و اوئىدا بىلەيمىق دا مىنيدان اوخوماغىنىدان خوشو گىلدى. شاه اوونون جسارتنىن
حىثىران قالىب قاصىدە حۆكم وئرىپ اوئۇ قصرە دعومت ائلهدى. خانلارخانى قصرە	

گیریب شاه عابیاسین حۆضورونا چاتارکن اوزۇندن نیقابى ئۆزتۈرۈپ تىللىرینى اشان ائتدى و سۇزىگىلىسى نجفى ايستەدى. شاه امر ائتدى نجفى ئېرىدىلر. گۆرك نجف، شاه عابیاسا نه دانىشىز:

دەليم دئىيەر العفو العفو	شاهىم سن صاحب نظر سىن
نجف دئىيەر العفو العفو	قوشۇنون وار هزار هزار
اۆلکەلردن باج آلان سان	شاهىم سن صاحب كامال سان
نجف دئىيەر العفو العفو	احوازىما بد گۆمان سان

شاهين هىرسى سۇنۇيوب نجفى عفو اندەركن اوج سۇزىگىلىسىنى بىر يىزە يىئىغىب ھامىستىنا بىرلىكىدە تۆزى توتدو. ائله بىر تۆزى كى قىيرخ گىنچە قىيرخ گۆن شىلىك اىصفهانى بۇرۇدق. آللە ھامىنى مورادىنَا چاتدىرسىن نجف دە مورادىنَا چاتدى.

داستانداكى آدلار:

مجنۇن شىشيخى صنغان نوح(ع)	ميصرى قىلىنج پەزىزاد	ايصفهان بىشەبان
بغداد	گۆنش(دایه)	الخاج چىمىمنى
بصره	يىوسىفى كىنان	محمد سۇزۇداگر
ميسىز	اوۇچو احمد	احمد سۇزۇداگر
قىيلمان اھلى(خانلارخانى) پۇنھان(نجفىن باجىسى*)	همدان خانلارخانى «هل اتى» سورەسى	مۇزىلاي مۇتقىن نجف شاه عابیاس